

ascunde o mare cantitate de aur, dar care n-a primit încredințarea oficială, acesta își tănuiește bogăția cu cea mai mare grijă, de teamă să nu fie cunoscută celor mulți, să stârnească gelozia și astfel să fie atacat, pierzându-și odată cu bogăția și propria viață. Dacă însă el a primit din mâna împăratului demnitatea stăpânirii acesteia sau puterea (asupra acestei bogății), un astfel de om nu mai are a se teme, chiar dacă i s-ar da pe față bogăția comorii sale. Mai mult, el s-ar slăvi cu aceasta, agonisând terenuri întinse și ridicând clădiri impunătoare și elegante, dobândind încă, prin această comoară, mulțime de slugi și mii de animale felurite. Nu mai are a se teme de atacurile bandiților, deoarece a primit de la împăratul puterea sabiei împotriva uneltitorilor și răufăcătorilor; astfel, datorită demnității sale, el adună și mai multă bogăție peste bogăție, iar datorită tuturor acestor bunuri el așază aur peste aur până devine un foarte mare bogat, putând ajunge la un belșug nemaiauzit.

Așa-i și cu creștinul care a descoperit în sine un dar duhovnicesc și se bucură lăuntric de mângâierea pe care i-o aduce acest dar. Acest creștin să ascundă cu grijă în sine mângâierea Duhului Sfânt sau cunoașterea tainelor cerești. Căci dacă se va lăuda sau o va face pe grozavul față de apropiații lui, acesta se va expune invidiei din partea răutății, iar tâlharii nevăzuți îl vor jefui pe ascuns (nu interesează din ce cauză) pentru că nu a chivernisit cum se cuvine darul

primit și timp de luni de zile nu va mai fi rânduit să i se încredințeze chivernisirea de la împăratul ceresc a unei demnități duhovnicești. Căci, chivernisitorii tainelor lui Dumnezeu care pot cu adevărat să ajute sufletele și au fost însărcinați de Duhul Sfânt (în acest scop), aceia cu toate că sunt în posesia bogăției cerești și propovăduiesc cu autoritate, fac acest lucru fără lăudăroșenie și fără slavă deșartă. „De aceea noi vorbim, spune Apostolul Pavel, nu așa ca să plăcem oamenilor, ci lui Dumnezeu Care încearcă inimile noastre”; și mai zice (încă): „Noi vorbim înaintea lui Dumnezeu, întru Hristos”.

Deci, cu o astfel de mare smerenie trebuie să se grăbească creștinii spre cele mai bune și mai mari daruri ale Duhului Sfânt, aflându-se plini de o poftă nesătulă pentru bogăția cerească, căci numai așa vor fi înfometăți și însetați de dreptatea, care este însăși desăvârșita și neschimbătoarea dragoste.

Fericitul Pavel îndeamnă și încurajează pe cei care au mari daruri să nu se oprească la acele daruri pe care le-au dobândit de la Duhul Sfânt, ci să se trudească spre a dobândi acel mare dar, chezaș, împotriva oricărei căderi, care este dragostea desăvârșită și nepieritoare a Duhului Sfânt.

Într-adevăr acest (dar) cuprinde în sine toate darurile, iar Apostolul a descoperit ucenicilor săi că dragostea este totodată calea cea întru totul superioară.

(Sfântul Macarie Egipteanul,
"21 de cuvântări despre mântuire")

23 AUGUST: PRĂZNUIREA SFÂNTULUI MUCENIC LUP

Mucenicul Tău, Doamne, Lup, întru nevoința sa, cununa nesticăciunii a luat de la Tine, Dumnezeu nostru, că având Puterea Ta, pe chinitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule!

(Troparul Sfântului Mucenic Lup, Glas 4)

Stea luminoasă, neînșelătoare te-ai arătat lumii, cu razele tale vestind pe soarele Hristos, răbdătorule de patimi, Sfinte Mucenice Lup și înșelăciunea păgânească ai învins-o, iar nouă ne dăruiești lumină, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

(Condacul Sfântului Mucenic Lup, Glas 5)